

[Hoff.]

frist, Arbejdsløsheden hængende over Hovedet, og alle disse Ting gør, at den føler sig daarligere stillet, og med Rette føler sig daarligere stillet, end de fleste andre inden for Samfundet.

Der er efter vor Mening ingen Tvivl om, at netop en Arbejdsdomstol, som er baseret paa at skulle skabe retfærdige Lønningsforhold, og som kan borteliminere Arbejdskonflikter, vil øge denne Tryghed, og at man ogsaa paa anden Maade maa øge denne Tryghed, ved at Staten maa paatage sig Ansvaret for at skabe god Beskæftigelse, og ved at man søger at knytte den enkelte Arbejder stærkere til hans Virksomhed, at gøre ham interesseret i dens Ve og Vel og Trivsel, og ved at skabe længere Opsigelsesfrister for Arbejderne end dem, vi har i Øjeblikket.

Jeg tror, at noget saadant er muligt at faa gennemført, og jeg tror ogsaa, at vi i Løbet af relativ kort Tid vil se det gennemført. Vort Parti vil i alt Fald med Glæde medvirke til saadanne Foranstaltninger.

Jeg vil med disse Bemærkninger anbefale det foreliggende Lovforslag paa det bedste.

Starcke: „Stakket Stund er Haanden glad for Hugget“, siger et gammelt Ord. Naar man allerede nu igen ser et Forslag fra Forligsmanden, som skal ophøjes til Lov for at løse en Konflikt mellem Arbejdere og Arbejdsgivere, tror jeg, man kan forudse, at det bliver ikke sidste Gang.

Naar den højtærede Statsminister i sin Forelæggelsestale indrømmede, at han ikke helt kunde se til Bunds i dette Forslag, men nærede Tillid til Forligsmandens Visdom og Upartiskhed, saa vil jeg ikke udsaa nogen Mistillid til Forligsmanden, men jeg synes ikke, det kan være Folketingets Opgave blindt at ophøje til Lov Forslag, som kommer fra Forligsmanden. Jeg indrømmer, der findes Tilstande og der findes Situationer, hvor en praktisk, hurtig Indgriben af Lovgivningsmagten og Regeringen kan blive nødvendig, men det maa være i yderste Nødstilfælde.

Den højtærede Statsminister sagde videre, at vi ikke kan fortsætte ad den Vej i det lange Løb, og hvis man bruger Forligsmanden som en Slags Lovgiver, vil efterhaanden baade Erhvervspolitik, Valutapolitik og finansiel Politik blive bestemt af Forligsmanden, hvorfor den højtærede Statsminister ønskede en saglig Forhandling om Landets Politik i Fremtiden paa disse Omraader. Det vil kort og godt sige, at paa næsten alle

Punkter har den højtærede Statsminister givet os Ret i de Betragtninger, som vi fremførte under Slagterikonflikten. Den højtærede Statsminister burde dengang have fulgt vort Forslag om at begrænse Lovforslaget om Slagterikonflikten til 1 Maaned og allerede dengang have optaget de Forhandlinger, som før eller senere bliver nødvendige. Hvis den Praksis udvikler sig, at naar Parterne ikke kan komme til en Ordning ad Forhandlingens Vej, gaar Sagen til Rigsdagen, faar Parterne ingen virkelig Interesse i at forhandle sig til Rette.

Jeg vil gerne her anerkende det ærede Medlem Hr. Hans Hedtofts Stilling efter Slagterikonflikten. Jeg synes, at der fra Socialdemokratiet blev gjort, hvad der kunde gøres for at skabe Ro, da der var gennemført en Lovfæstelse af Forligsmandens Forslag. Noget lignende kan man ikke sige om det ærede Medlem Hr. Aksel Larsen.

Hvis man stadig væk skal have den bestaaende Utryghedstilstand, hvor stadig tilbagevendende Konflikter mellem Arbejdere og Arbejdsgivere skal finde Udløsning gennem Lovgivningen, vil derigennem med fysisk Nødvendighed Arbejderne stimuleres til at presse deres Krav op det mest mulige og Arbejdsgiverne stimuleres til at presse deres Tilbud til Arbejderne saa langt ned som overhovedet muligt. Naar nu Lovgivningsmagten vedtager det Lovforslag, som den højtærede Statsminister har fremsat, vil Regeringen og Rigsdagen have meget vanskeligt ved i Fremtiden at nægte Arbejdsgiverne at lægge denne Lønforhøjelse over paa Varepriserne, og naar denne Lønforhøjelse bliver lagt over paa Varepriserne, betyder det, at det bliver Forbrugerne og først og fremmest Arbejderne selv, som kommer til at betale det.

Derfor ser vi saadan paa det, at i det lange Løb er det Arbejderne, som er de daarligst stillede under de givne Forhold. Hvis Staten vil fastsætte baade Løn og Priser, er vi alle inde i en Statssocialisme, hvori jeg i og for sig ikke kan se, at det ærede Medlem Hr. Aksel Larsen har flere Ønsker at faa opfyldt. Vi fra vor Side ser det som en meget uønsket Udviklingslinie, og vi synes allerede, det danske Samfund er alt for langt inde i Statssocialisme, noget, som i høj Grad strider mod nordisk Væsen, mod nordisk Frihed, mod nordiske Forudsætninger. Thi Frihedens Betydning er ikke den, at man kan have Frihed til at foretage sig den ene Slags Fornøjelse eller den anden Slags Fornøjelse, men Frihedens Betydning er den, at kun under Frihed lukkes der op for alle de vældige aandelige Energier,